

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 23. April 1943.

50. Stück.

Preis: K 2.60.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 23. dubna 1943.

Cena: K 2.60.

Částka 50.

Inhalt: (103 und 104.) 103. Verordnung über Maßnahmen zur Lenkung des Wohnungsmarktes. — 104. Verordnung über die Aufhebung des Bezirksamtes Friedberg.

Obsah: (103. a 104.) 103. Nařízení o opatřeních jimiž se usměrňuje bytový trh. — 104. Nařízení o zrušení okresního soudu v Místku.

103.

Regierungsverordnung vom 20. April 1943

über Maßnahmen zur Lenkung des Wohnungsmarktes.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

Sicherung des Wohnungsbestandes.

§ 1.

(1) Es ist verboten:

1. eine selbständige Wohnung oder deren Teile mit einer anderen Wohnung oder anderen Räumlichkeiten zu vereinigen;
2. eine Wohnung oder deren Teile zu anderen als Wohnzwecken zu verwenden;
3. in derselben Gemeinde zwei oder mehrere Wohnungen zu besitzen.

(2) In begründeten Einzelfällen können der Minister des Innern oder die von ihm bestimmten Stellen Ausnahmen gestatten; diese können zeitlich begrenzt und widerrufen werden.

§ 2.

(1) Das Verbot nach § 1, Abs. 1, Z. 1 und 2, gilt nicht für Wohnungen oder deren Teile,

Vládní nařízení

ze dne 20. dubna 1943

o opatřeních, jimiž se usměrňuje bytový trh.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Zajištění bytového stavu.

§ 1.

(1) Jest zakázáno

1. spojití samostatný byt nebo jeho část s jiným bytem nebo s jinými místnostmi;
2. užívati bytu nebo jeho části k jiným účelům než k bydlení;
3. míti v téže obci dva nebo více bytů.

(2) V odůvodněných jednotlivých případech může ministr vnitra nebo úřad jím určený povolití výjimky; výjimky může časově omezití a odvolatí.

§ 2.

(1) Zákaz podle § 1, odst. 1, č. 1 a 2 se nevztahuje na byty nebo jejich části, o nichž byla

über die nach dem Reichsleistungsgesetz oder dem Staatsverteidigungsgesetz verfügt worden ist.

(2) Das Verbot nach § 1, Abs. 1, Z. 2, gilt nicht:

1. für Wohnungen oder deren Teile, die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung nach den bisherigen Vorschriften für andere Zwecke in Benutzung genommen worden sind;

2. für einzelne Teile von Wohnungen, die ihr Mieter oder Nutzungsberechtigter, dessen Ehegatte, Verwandte in gerader Linie oder Geschwister, die keine eigene Wohnung besitzen, zur Ausübung ihres Berufes unumgänglich benötigen, soweit der verbleibende Teil der Wohnung den Charakter als solche nicht verliert.

Meldepflicht.

§ 3.

(1) Die Hauseigentümer sind verpflichtet, der Gemeinde Wohnungen ohne Rücksicht auf ihre derzeitige Benutzungsart zu melden:

1. die nicht vermietet oder sonst in Benutzung gegeben sind; ausgenommen ist die vom Hauseigentümer ständig benutzte Wohnung;

2. die zwar vermietet oder sonst in Benutzung gegeben sind, die aber von dem Mieter oder sonstigen Nutzungsberechtigten nur vorübergehend benutzt oder einer anderen Person gänzlich zur Benutzung überlassen werden;

3. sobald Miet- oder sonstige Nutzungsrechte enden; bei Judenwohnungen (Verordnung des Reichsprotectors vom 7. Oktober 1940, VBIRProt. S 511) jedoch erst nach der Räumung oder nachdem der Hauseigentümer vom Zentralamt für die Regelung der Judenfrage die Mitteilung erhalten hat, daß die Wohnung zu melden ist;

4. sobald der Mieter oder sonstige Nutzungsberechtigte stirbt;

5. für welche die Benutzungsbewilligung nach Inkrafttreten dieser Verordnung erteilt worden ist, soweit es sich nicht um die für den Hauseigentümer bestimmte Wohnung handelt.

(2) Liegen die zur Anmeldung der Wohnung verpflichtenden Umstände nach Absatz 1, Z. 1 und 2, beim Inkrafttreten der Verordnung bereits vor, so hat die Anmeldung bis zum 20. Mai 1943 zu erfolgen. Werden die Umstände nach Absatz 1, Z. 2, erst nach dem Inkrafttreten der Verordnung bekannt, so hat die Anmeldung innerhalb von 15 Tagen zu erfolgen. Die Anmeldungen zu Absatz 1, Z. 3 bis 5, sind binnen 3 Tagen zu erstatten, und zwar

učiněna opatření podle zákona o úkonech pro říši nebo podle zákona na obranu státu.

(2) Zákaz podle § 1, odst. 1, č. 2 se nevztahuje

1. na byty nebo jejich části, kterých se již před počátkem účinnosti tohoto nařízení užívalo podle platných předpisů k jiným účelům;

2. na jednotlivé části bytů, kterých nájemník nebo jiný uživatel, jeho manžel (manželka), příbuzní v přímé řadě nebo sourozenci, nemající vlastního bytu, nezbytně potřebují k výkonu svého povolání, pokud zbývající část bytu nepozbude tím své obytné povahy.

Ohlašovací povinnost.

§ 3.

(1) Vlastníci domů jsou povinni hlásiti obci bez ohledu na jejich nynější způsob užívání bytu,

1. které nejsou pronajaty ani jinak dány v užívání s výjimkou bytu, kterého trvale užívá vlastník domu;

2. které jsou sice pronajaty nebo jinak dány v užívání, avšak jichž nájemník nebo jiný uživatel užívá jen přechodně nebo jež zcela přenechal k užívání jiné osobě;

3. u nichž nájemní nebo jiné právo na jejich užívání zanikne; židovské byty (nařízení říšského protektora ze dne 7. října 1940, Věstn. ř. prot. str. 511) však teprve po jejich vyklizení nebo jakmile vlastníku domu sdělí ústředna pro úpravu židovské otázky, že má byt ohlásiti;

4. jichž nájemník nebo jiný uživatel zemřel;

5. pro něž bylo dáno po počátku účinnosti tohoto nařízení povolení k obývání, pokud nejde o byt, určený pro vlastníka domu.

(2) Jsou-li tu skutečnosti zakládající ohlašovací povinnost podle odstavce 1, č. 1 a 2 již při počátku účinnosti nařízení, nutno byt hlásiti do 20. května 1943. Dová-li se vlastník domu o skutečnostech podle odstavce 1, č. 2 teprve po počátku účinnosti nařízení, musí byt hlásiti do 15 dnů. V případech uvedených v odstavci 1, č. 3 až 5 musí býti byt ohlášen do 3 dnů, a to jde-li o případ

1. nach Absatz 1, Z. 3, Halbsatz 1, nachdem die Beendigung des Miet- oder sonstigen Nutzungsrechts feststeht;

2. nach Absatz 1, Z. 3, Halbsatz 2, nachdem entweder die Wohnung geräumt oder dem Hauseigentümer die Mitteilung des Zentralamtes zugestellt worden ist;

3. nach Absatz 1, Z. 4, nachdem der Hauseigentümer vom Tode des Mieters oder sonstigen Nutzungsberechtigten Kenntnis erlangt hat;

4. nach Absatz 1, Z. 5, nachdem die Benutzungsbewilligung erteilt worden ist.

§ 4.

Der Mieter oder sonstige Nutzungsberechtigte von Doppelwohnungen nach § 1, Abs. 1, Z. 3, ist verpflichtet, diese bis zum 20. Mai 1943 bei der Gemeinde anzumelden. Er kann bei dieser Anmeldung angeben, welche der Wohnungen er beibehalten will.

Freimachung von Wohnungen.

§ 5.

(1) Die Bezirksbehörde kann Miet- oder sonstige Nutzungsrechte an Wohnungen als erloschen erklären, wenn der Mieter oder sonstige Nutzungsberechtigte wegen reichsfeindlicher Betätigung oder wegen eines Verstoßes gegen die Kriegswirtschaftsbestimmungen durch ein ordentliches oder außerordentliches Gericht zum Tode oder zu einer Zuchthausstrafe von mehr als zwei Jahren verurteilt worden ist.

(2) Die Bezirksbehörde soll von der Erklärung des Erlöschens des Miet- oder sonstigen Nutzungsrechts absehen, wenn dies unter Berücksichtigung besonderer Verhältnisse untunlich erscheint.

(3) Bei Verfügungen nach Absatz 1 hat die Bezirksbehörde den Zeitpunkt zu bestimmen, zu dem die Wohnung zu räumen ist und außer den Parteien auch die zuständige Gemeinde zu verständigen. Die gesetzlichen oder kürzeren vertragsmäßigen Kündigungsfristen sind zu beachten.

§ 6.

(1) Die Gemeinde kann Miet- oder sonstige Nutzungsrechte an Wohnungen als erloschen erklären:

1. die als nur vorübergehend benutzte oder als einer anderen Person gänzlich zur Benutzung überlassene gemeldet und festgestellt sind (§ 3, Abs. 1, Z. 2);

1. podle odstavce 1, č. 3, první věta, kdy bude jisto, že nájemní nebo jiné právo na užívání bytu zanikne,

2. podle odstavce 1, č. 3, druhá věta, buď jakmile bude byt vyklizen nebo jakmile dojde vlastníku domu sdělení ústředny,

3. podle odstavce 1, č. 4, jakmile se vlastník domu doví o smrti nájemníka nebo jiného uživatele,

4. podle odstavce 1, č. 5, jakmile bude uděleno obývací povolení.

§ 4.

Nájemník nebo jiný uživatel bytů uvedených v § 1, odst. 1, č. 3 jest povinen hlásiti je obci do 20. května 1943. V ohlášení může uvést, který z bytů si chce ponechati.

Uvolnění bytů.

§ 5.

(1) Okresní úřad může prohlásiti nájemní nebo jiné právo na užívání bytu za zaniklé, byl-li nájemník nebo jiný uživatel odsouzen řádným nebo mimořádným soudem pro činnost nepřátelskou říši nebo pro porušení předpisů o válečném hospodářství k smrti nebo k trestu kázně delšímu dvou let.

(2) Okresní úřad neprohlásí nájemní nebo jiné právo na užívání bytu za zaniklé, jeví-li se to vzhledem ke zvláštním poměrům nevhodným.

(3) Při opatřeních podle odstavce 1 určí okresní úřad lhůtu, do které je nutno byt vykliditi a vyzumí o tom mimo zúčastněné strany také příslušnou obec. Nutno se řídití zákonnými nebo kratšími smluvními výpovědními lhůtami.

§ 6.

(1) Obec může prohlásiti za zaniklé nájemní nebo jiné právo na užívání bytů,

1. o nichž bylo hlášeno a zjištěno, že se jich užívá jen přechodně nebo že byly zcela přenechány k užívání jiné osobě (§ 3, odst. 1, č. 2);

2. die nach dem Tode des Mieters oder sonstigen Nutzungsberechtigten von den im § 8, Abs. 1, Z. 1, genannten Personen nicht weiter bewohnt werden und von den Erben nicht binnen 3 Monaten nach dem Tode des Mieters oder sonstigen Nutzungsberechtigten geräumt worden sind;

3. die als Doppelwohnungen gemeldet sind und den Mietern oder sonstigen Nutzungsberechtigten nicht belassen bleiben (§ 4);

4. die entgegen den Vorschriften des § 3, Abs. 1, Z. 2, und § 4 nicht gemeldet sind;

5. die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung nach den bisherigen Vorschriften für andere Zwecke in Benutzung genommen sind, soweit feststeht, daß sie der Mieter oder Nutzungsberechtigte zu dem die anderweitige Verwendung begründenden Zweck nicht mehr benötigt.

(2) § 5, Abs. 3, findet sinngemäß Anwendung.

Zuweisung.

§ 7.

(1) Mit der Zustellung der Entscheidung der Bezirksbehörde oder Gemeinde nach den §§ 5 und 6 über das Erlöschen des Miet- oder sonstigen Nutzungsrechts an den Hauseigentümer entsteht der Gemeinde das Recht, ihm für diese Wohnung einen Mieter zuzuweisen (Zuweisungsrecht).

(2) Das Zuweisungsrecht entsteht bei den nach § 3, Abs. 1, Z. 1, 3 bis 5, gemeldeten Wohnungen mit dem Eingang der Meldung.

(3) Handelt es sich um Wohnungen, die entgegen den Vorschriften dieser Verordnung nicht gemeldet sind, so erlangt die Gemeinde das Zuweisungsrecht mit Ablauf der Frist, in der die Meldung hätte erfolgen sollen.

§ 8.

(1) Das Zuweisungsrecht nach § 7 gilt nicht für Wohnungen:

1. die nach dem Tode des Mieters (sonstigen Nutzungsberechtigten), oder nachdem er den gemeinsamen Haushalt verlassen hat, von seinem Ehegatten, seinen Verwandten in gerader Linie oder Geschwistern weiter bewohnt werden; im ersteren Fall jedoch nur, wenn sie zur Zeit seines Todes, ohne eine eigene Wohnung zu besitzen, wenigstens 3 Monate in seiner Wohnung gewohnt haben;

2. für die dem Hauseigentümer die Genehmigung zur Kündigung wegen Eigenbedarfs aus

2. v nichž po smrti nájemníka nebo jiného uživatele dále nebydlí osoby uvedené v § 8, odst. 1, č. 1 a které dědici po smrti nájemníka nebo jiného uživatele do 3 měsíců nevyklidili;

3. které byly ohlášeny jako další byty a nebyly ponechány jejich nájemníkům nebo jiným uživatelům (§ 4);

4. které nebyly proti předpisům § 3, odst. 1, č. 2 a § 4 ohlášeny;

5. jichž se před počátkem účinnosti tohoto nařízení užívalo podle platných předpisů k jiným účelům, je-li jisto, že jich nájemník nebo jiný uživatel již nepotřebuje k účelu, odůvodňujícímu jiný způsob užívání.

(2) Ustanovení § 5, odst. 3 platí obdobně.

Příkazování nájemníků.

§ 7.

(1) Zároveň s doručením rozhodnutí okresního úřadu nebo obce o zániku nájemního nebo jiného práva na užívání bytu podle §§ 5 a 6 vlastníku domu vzniká obci právo příkazati mu pro tento byt nájemníka (příkazovací právo).

(2) U bytů, ohlášených podle § 3, odst. 1, č. 1, 3 až 5 vzniká obci příkazovací právo, jakmile jí dojde ohlášení.

(3) Jde-li o byty, které proti předpisům tohoto nařízení nebyly ohlášeny, vzniká obci právo příkazati pro ně nájemníka uplynutím lhůty, v níž mělo býti ohlášení učiněno.

§ 8.

(1) Příkazovací právo podle § 7 se nevztahuje na byty,

1. v nichž po smrti nájemníka (jiného uživatele) nebo jestliže tento opustil společnou domácnost, dále bydlí jeho manžel (manželka), příbuzní v přímé řadě nebo sourozenci; v prvním případě však jen tenkrát, bydleli-li v době jeho smrti alespoň již 3 měsíce v jeho bytě, nemajíce bytu vlastního;

2. u nichž bylo vlastníku domu dáno povolení k výpovědi pro jeho potřebu z důvodů uvede-

den im § 1, Abs. 2, Z. 10 und 12, oder aus den im § 1, Abs. 1, Z. 13, des Mieterschutzgesetzes erwähnten Gründen erteilt worden ist;

3. in Häusern, die im Eigentum gemeinnütziger Wohnungsbaugenossenschaften stehen, wenn für freiwerdende Wohnungen Genossenschafter vorhanden sind;

4. für die die Gemeinde die Zustimmung zum Wohnungstausch nach § 13 erteilt hat.

(2) Die nach Absatz 1, Z. 3, vom Zuweisungsrecht ausgenommenen Wohnungen zeigt die Gemeinde alsbald nach der Anmeldung (§ 3) dem Minister des Innern an. Dieser oder die von ihm bestimmte Stelle können über die Wohnungen für die Unterbringung öffentlicher Bediensteter verfügen. Geht der gemeinnützigen Wohnungsbaugenossenschaft eine solche Verfügung nicht binnen 3 Wochen nach der Anmeldung (§ 3) zu, so kann die Wohnung an einen Genossenschafter vergeben werden. § 11, Abs. 2, gilt sinngemäß.

§ 9.

Die Gemeinden haben die Anträge der Wohnungsuchenden nach der Dringlichkeit und der Größe der erstrebten Wohnungen listenmäßig zu ordnen. Bei der Wertung der Dringlichkeit sind insbesondere zu berücksichtigen:

1. besonderer Notstand;
2. kriegswichtiger Einsatz in der betreffenden Gemeinde entweder im öffentlichen Dienst oder in einem privaten Betriebe;
3. Anzahl der Familienangehörigen;
4. Dauer der Wohnungslosigkeit.

§ 10.

(1) Die Gemeinde weist dem Wohnungsuchenden entsprechend der im Sinne des § 9 festgestellten Dringlichkeit eine Wohnung nach. Hierbei ist bei sonst gleicher Dringlichkeit nach der Zeitfolge der Anmeldung vorzugehen. Erklärt sich der Wohnungsuchende mit der ihm nachgewiesenen Wohnung einverstanden, so weist ihn die Gemeinde dem Hauseigentümer zu (§ 7). Dieser ist verpflichtet, mit ihm den Mietvertrag abzuschließen.

(2) Können sich der Hauseigentümer und der zugewiesene Mieter über die Mietbedingungen nicht einigen, so werden sie auf Antrag einer der beiden Parteien von der Bezirksbehörde unter Beachtung der geltenden Preisvorschriften festgesetzt. Diese Festsetzung ist unter Ausschluß des Rechtsweges für beide Teile verbindlich.

ných v § 1, odst. 2, č. 10 a 12 nebo z důvodu uvedeného v § 1, odst. 2, č. 13 zákona o ochraně nájemníků;

3. v domech obecně prospěšných bytových družstev, pokud jsou uvolněné byty určeny pro jejich členy;

4. u nichž dala obec svolení ke směně podle § 13.

(2) Byty, u nichž obci nepřísluší podle odstavce 1, č. 3 příkazovací právo, oznámí obec ihned po ohlášení (§ 3) ministru vnitra. Tento nebo úřad jím zmocněný může jich použití k ubytování veřejných zaměstnanců. Nedojde-li u obecně prospěšného bytového družstva k takovému opatření do 3 týdnů po ohlášení (§ 3), může být byt pronajat členu. Ustanovení § 11, odst. 2 platí obdobně.

§ 9.

Obce jsou povinny žádosti uchazečů o byty seřadit do seznamu podle naléhavosti a podle velikosti požadovaných bytů. Při posuzování naléhavosti je zejména přihlížeti

1. k obzvláštní nouzi;
2. k tomu, zda uchazeč je zaměstnán v obci z důvodů důležitých pro válku, a to buď ve veřejné službě nebo v soukromém podniku;
3. k počtu příslušníků rodiny;
4. k délce doby, po kterou je uchazeč bez bytu.

§ 10.

(1) Obec označí uchazeči byt podle naléhavosti, zjištěné podle § 9. Při tom jest při stejné naléhavosti postupovati podle časového pořadí přihlášek. Souhlasí-li uchazeč s označeným bytem, přikáže ho obec vlastníku domu (§ 7). Tento je povinen sjednat s ním nájemní smlouvu.

(2) Nedojde-li k dohodě o podmínkách nájmu mezi vlastníkem domu a příkázaným nájemníkem, určí je na žádost jedné strany okresní úřad, šetře při tom platných cenových předpisů. Toto určení vylučuje pořad práva a je pro obě strany závazné.

Verfügungsrecht des Hauseigentümers.

§ 11.

(1) Es ist verboten, eigenmächtig Wohnungen zu vermieten oder sonst in Nutzung zu geben, über die die Gemeinde ein Zuweisungsrecht erlangt.

(2) Gegen dieses Verbot abgeschlossene Miet- oder sonstige Nutzungsverträge sind rechtsunwirksam. Die Gemeinde kann jederzeit die Räumung der verbotswidrig vermieteten oder sonst in Nutzung gegebenen Wohnung anordnen.

§ 12.

(1) Das Zuweisungsrecht der Gemeinde erlischt und dem Hauseigentümer steht wieder die freie Verfügung über die Wohnung zu, für die ihm innerhalb von 15 Tagen:

1. nach Eingang der Anmeldung der Wohnung nach § 3, Abs. 1, Z. 1, 3 und 5 (ist dem Inhaber der Wohnung ein Aufschub der exekutiven Räumung gewährt worden, so verlängert sich die Frist um die Zeit des gewährten Aufschubes);

2. nach Zustellung der Erklärung der Bezirksbehörde (§ 5);

3. nach Zustellung der Erklärung der Gemeinde (§ 6);

4. nach Zustellung des Räumungsauftrags (§ 11, Abs. 2)

kein Mieter zugewiesen ist.

(2) In dem im § 3, Abs. 1, Z. 4, angeführten Falle erlischt das Zuweisungsrecht der Gemeinde nach Ablauf von 3 Monaten nach Eingang der Anmeldung der Wohnung.

(3) Für die in den Absätzen 1 und 2 festgesetzten Fristen bleibt der Zeitraum außer Betracht, innerhalb dessen der Hauseigentümer schuldhaft die Zuweisung des Mieters verhindert.

§ 13.

Wohnungstausch.

(1) Jeder Wohnungstausch bedarf der vorherigen Zustimmung der Gemeinde. Sie darf die Zustimmung nicht verweigern, wenn ihr der Minister des Innern oder eine von ihm bestimmte Stelle bekanntgegeben hat, daß der Wohnungstausch im öffentlichen Interesse erforderlich ist.

(2) Der Antrag auf Erteilung der Zustimmung zum Wohnungstausch ist durch die beteiligten Tauschwerber zu stellen. Der Einwilligung der Hauseigentümer bedarf es nicht, wenn ihnen der Wohnungstausch nach den Um-

Disposiční právo vlastníka domu.

§ 11.

(1) Jest zakázáno o své újmě pronajímání nebo jinak dáti v užívání byty, u nichž obci přísluší příkazovací právo.

(2) Nájemní nebo jiné smlouvy o užívání, sjednané proti tomuto zákazu, jsou právně neúčinné. Obec může kdykoli naříditi vyklizení bytů, jež byly proti zákazu pronajaty nebo jinak dány v užívání.

§ 12.

(1) Příkazovací právo obce zaniká a vlastník domu může volně nakládati s bytem, pro který mu nebyl příkázán nájemník do 15 dnů

1. poté, kdy obci došlo ohlášení bytu podle § 3, odst. 1, č. 1, 3 a 5 (byl-li držitel bytu povolen odklad exekučního vyklizení, prodlužuje se lhůta o dobu povoleného odkladu);

2. po doručení rozhodnutí okresního úřadu (§ 5);

3. po doručení rozhodnutí obce (§ 6);

4. po doručení příkazu k vyklizení (§ 11, odst. 2).

(2) V případě uvedeném v § 3, odst. 1, č. 4 zaniká příkazovací právo obce uplynutím 3 měsíců poté, kdy došlo obci ohlášení.

(3) Do lhůt stanovených v odstavcích 1 a 2 se nezapočítává doba, po kterou vlastník domu zaviněně zdržuje příkázání nájemníka.

§ 13.

Směna bytů.

(1) Ke každé směně bytu je třeba předcházejícího svolení obce. Obec nesmí odepřítí svolení, sdělí-li jí ministr vnitra nebo jím určený úřad, že směna bytu je ve veřejném zájmu nutná.

(2) Žádost za svolení ke směně bytu mohou podati zúčastnění uchazeči o směnu. Svolení vlastníků domů ke směně bytů není potřebí, lze-li to podle okolností na nich spravedlivě žádati. Zda tomu tak je, rozhoduje v pochybných

ständen zugemutet werden kann. Ob dies zutrifft, entscheidet im Zweifelsfall die Bezirksbehörde endgültig, in deren Sprengel die Liegenschaft liegt.

Durchführung der Wohnungs- räumung.

§ 14.

(1) Die Räumung der Wohnungen (§§ 5, 6 und 11) ist von den bisherigen Mietern oder sonstigen Nutzungsberechtigten durchzuführen. Die angemessenen Kosten hierfür hat die Gemeinde ganz oder zum Teil zu ersetzen, wenn ihm unter Berücksichtigung der gesamten Verhältnisse nicht zugemutet werden kann, sie selbst zu tragen.

(2) Der Gemeinde kann aus Protektoratsmitteln ein angemessener Zuschuß zu den Räumungskosten im Rahmen der Zuweisungen nach § 11 des Gesetzes vom 15. Juni 1927, Slg. Nr. 77, in der Fassung der späteren Vorschriften gewährt werden.

§ 15.

(1) Ist der Mieter oder sonstige Nutzungsberechtigte nicht in der Lage, den Hausrat der geräumten Wohnung anderweitig unterzubringen, so hat die Gemeinde für eine Einlagerungsmöglichkeit zu sorgen. Die Gemeinde kann in berücksichtigungswürdigen Fällen die Kosten der Einlagerung bis zur Höchstdauer eines Jahres ganz oder teilweise ersetzen oder erlassen. Wenn sie selbst die Einlagerung besorgt, kann sie nach Ablauf eines Jahres, falls der Eigentümer trotz Aufforderung in angemessener Frist über die eingelagerten Gegenstände nicht anderweitig verfügt, diese in öffentlicher Versteigerung veräußern. Der Erlös ist nach Abzug der Kosten und Einlagerungsrückstände dem Eigentümer des Hausrats herauszugeben.

(2) § 14, Abs. 2, findet Anwendung.

(3) Im Anwendungsbereich des Absatzes 1 findet die Bestimmung des § 5 des Gesetzes vom 28. März 1928, Slg. Nr. 45, über den Aufschub der exekutiven Räumung von Räumlichkeiten keine Anwendung.

Unangemessen große Wohnungen.

§ 16.

(1) Besteht in einer Gemeinde ein Wohnungsbedarf, der auf Grund der vorstehenden Bestimmungen nicht gedeckt werden kann, so kann die Gemeinde unangemessen große Wohnungen (§ 17) für die Deckung des Wohnungsbedarfes heranziehen.

případech s konečnou platností okresní úřad, v jehož obvodu je nemovitost.

Vyklizení bytů.

§ 14.

(1) Vykliditi byty (§§ 5, 6 a 11) jsou povinni jejich dosavadní nájemníci nebo jiní uživatelé. Přiměřené výdaje s tím spojené jest obec povinna zcela nebo z části nahraditi, nelze-li na nich se zřetelem k jejich celkovým poměrům spravedlivě žádati, aby je sami uhradili.

(2) Na výdaje spojené s vyklizením může býti obci poskytnut z protektorátních prostředků přiměřený příspěvek v rámci přídelů podle § 11 zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 15.

(1) Nemůže-li nájemník nebo jiný uživatel bytu jinak uložit zařízení vyklizeného bytu, jest obec povinna postarati se o možnost uskladnění. Obec může v případech hodných zřetele výdaje uskladnění, nejdéle však za dobu jednoho roku, zcela nebo z části uhraditi nebo odpustiti. Obstará-li sama uskladnění, může po uplynutí jednoho roku, nenaloží-li vlastník, ač k tomu byl vyzván, v přiměřené lhůtě jinak s uskladněnými předměty, prodati je veřejnou dražbou. Výtěžek po odečtení výdajů a nedoplatků za uskladnění se vydá vlastníku zařízení.

(2) Ustanovení § 14, odst. 2 platí i zde.

(3) Na případy, v nichž se použije odstavce 1, nevztahuje se ustanovení § 5 zákona ze dne 28. března 1928, č. 45 Sb., o odkladu exekučního vyklizení místností.

Nadměrné byty.

§ 16.

(1) Je-li v některé obci taková potřeba bytů, že ji nelze podle předcházejících ustanovení uspokojiti, může obec k uspokojení této potřeby použití nepřiměřeně velkých bytů (§ 17).

(2) Sie kann in diesem Fall:

1. für einen bestimmten Teil der Wohnung einen Untermieter nach § 7 zuweisen, wobei dem Mieter oder sonstigen Nutzungsberechtigten der angemessene Teil der Wohnung verbleiben muß;

2. Maßnahmen nach § 6 treffen, wenn sie dem Mieter oder sonstigen Nutzungsberechtigten eine der Anzahl der Haushaltsangehörigen entsprechende Wohnung bereit stellt;

3. die Teilung der Wohnung in zwei oder mehrere Wohnungen verfügen.

(3) Die mit der Überführung des Hausrats verbundenen zweckmäßigen Auslagen (Absatz 2, Z. 2) werden von der Gemeinde ersetzt. Darüber hinaus soll die Gemeinde in berücksichtigungswürdigen Fällen auch weitere mit der Übersiedlung verbundene Kosten ersetzen. § 14, Abs. 2, findet Anwendung.

(4) Die Gemeinde soll für die mit der Teilung der Wohnung (Absatz 2, Z. 3) verbundenen Kosten, wenn die Tragung dem Hauseigentümer nicht oder nicht in vollem Umfang zugemutet werden kann, einen Zuschuß gewähren.

(5) Maßnahmen nach Absatz 2, Z. 2 und 3, dürfen nur dann angewendet werden, wenn die Wohnung um wenigstens zwei Räume, bei Einzelpersonen um wenigstens einen Raum zu groß ist.

§ 17.

(1) Eine Wohnung ist noch als angemessen anzusehen, wenn die Anzahl der Wohnräume die Zahl der Haushaltsangehörigen des Mieters oder sonstigen Nutzungsberechtigten um nicht mehr als zwei, bei alleinstehenden Personen um nicht mehr als einen übersteigt, wobei Hausgehilfinnen nicht als Haushaltsangehörige rechnen. Bei Kindern unter 10 Jahren werden zwei und bei ungerader Zahl das übrigbleibende Kind als eine Person gerechnet.

(2) Bei der Berechnung der Wohnräume bleiben außer Betracht:

1. Küchen, Hausgehilfinnenzimmer und Nebenräume, wie Vorräume (Halle), Badezimmer, Speisekammer u. dgl.;

2. Räumlichkeiten, die der Mieter oder sonstige Nutzungsberechtigte der Wohnung, dessen Ehegatte, Verwandte in gerader Linie oder Geschwister, die keine eigene Wohnung besitzen, zur Ausübung ihres Berufes unumgänglich benötigen;

3. Wohnräume, die bereits in Untermiete gegeben sind, solange das Untermietverhältnis dauert.

(2) Za tím účelem může obec

1. pro určitou část bytu přikázati podnájemníka podle § 7, při čemž musí býti nájemníku nebo jinému uživateli ponechána přiměřená část bytu;

2. učiniti opatření podle § 6, opatří-li nájemníkovi nebo jinému uživateli bytu jiný byt, přiměřený počtu příslušníků jeho domácnosti;

3. naříditi rozdělení bytu na dva nebo více bytů.

(3) Potřebné výdaje spojené s přestěhováním zařízení (odst. 2, č. 2) nahradí obec. V případech hodných zřetele má obec mimo to nahraditi i další výdaje spojené s přestěhováním. § 14, odst. 2 platí i zde.

(4) Obec má poskytnouti příspěvek na výdaje spojené s rozdělením bytu (odst. 2, č. 3), nelze-li jejich úhradu zcela nebo z části požadovati na vlastníku domu.

(5) Opatření podle odstavce 2, č. 2 a 3 lze použiti jen tehdy, je-li byt nadměrný aspoň o dvě nebo u osob žijících osaměle aspoň o jednu další místnost.

§ 17.

(1) Byt se považuje ještě za přiměřený, nepřesahuje-li počet obytných místností počet příslušníků domácnosti nájemníka nebo jiného uživatele bytu o více než o dvě, u osob žijících osaměle o více než o jednu. Při tom se pomocnice v domácnosti nepočítají za příslušníky domácnosti; děti pod 10 let se počítají dvě a při lichém počtu zbývající dítě za jednu osobu.

(2) Při počítání obytných místností se nepřihlíží:

1. ke kuchyním, pokojíkům pro služebné a vedlejším místnostem jako předsíním, halám, koupelnám, spížím a pod.;

2. k místnostem, jichž nájemník nebo jiný uživatel bytu, jeho manžel(ka), příbuzní v přímé řadě nebo sourozenci, nemající vlastního bytu, nezbytně potřebují k výkonu svého povolání;

3. k místnostem, které byly dány do podnájmu, pokud podnájemní poměr trvá.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 18.

(1) Diese Verordnung gilt nur für Gemeinden, die bei der letzten Volkszählung 10.000 und mehr Einwohner hatten.

(2) Besteht in anderen Gemeinden ein dringender Wohnungsbedarf, so kann die Landesbehörde von Amts wegen oder auf Antrag verfügen, daß die Verordnung auch in solchen Gemeinden gilt. Sie hat die Verfügung ortsüblich kundzumachen und hierbei den Termin für die erstmalige Anmeldung zu bestimmen. In diesem Fall bestimmt die Landesbehörde auch die Stelle, der gegenüber die Meldepflicht nach den §§ 3 und 4 besteht und die die Verfügung über die Wohnungen nach den §§ 6 und 11 und die Zuweisung der Mieter nach § 10 vornimmt.

§ 19.

(1) Gegen die Entscheidungen über die Zuweisung von Mietern ist keine Berufung zulässig. In allen übrigen Fällen kann eine Berufung nur binnen 8 Tagen vom Tage der Erlassung der angefochtenen Entscheidung eingebracht werden. Die Berufung hat keine aufschiebende Wirkung; in begründeten Fällen kann die in erster Stufe entscheidende Behörde (Gemeinde) diese zuerkennen.

(2) Für das von den Gemeinden nach dieser Verordnung durchzuführende Verfahren gelten — soweit diese Verordnung nichts anderes bestimmt — die Bestimmungen über das Verfahren in den zum Wirkungskreis der politischen Behörden gehörenden Angelegenheiten (Verwaltungsverfahren) sinngemäß. Über Berufungen gegen Entscheidungen der Gemeinden entscheidet die der Gemeinde unmittelbar vorgesetzte politische Behörde endgültig. Die Entscheidungen der Gemeinden sind im Wege der politischen Exekution vollstreckbar.

§ 20.

(1) Wo in der Verordnung vom Hauseigentümer die Rede ist, ist darunter — soweit sich aus der Natur der Sache nichts anderes ergibt — auch sein gesetzlicher oder vertragsmäßiger Vertreter oder Fruchtnießer des Hauses zu verstehen.

(2) Wo in der Verordnung vom Nutzungsrecht der Wohnung (Nutzungsberechtigten) die Rede ist, ist darunter auch das Recht des Hauseigentümers sowie des Fruchtnießers des Hauses an der von ihnen im betreffenden Hause bewohnten Wohnung zu verstehen.

Všeobecná ustanovení.

§ 18.

(1) Toto nařízení platí pouze v obcích, které měly při posledním sčítání lidu 10.000 a více obyvatelů.

(2) Je-li v jiných obcích naléhavý nedostatek bytů, může zemský úřad z úřední moci nebo na návrh rozhodnouti, aby nařízení platilo i v těchto obcích. Rozhodnutí musí vyhlásiti způsobem v obci obvyklým a při tom určití lhůtu pro první ohlášení. V tomto případě zemský úřad určí také úřad, u něhož nutno ohlašovati byty podle §§ 3 a 4 a jemuž přísluší dispoice s byty podle §§ 6 a 11 a příkazovací právo podle § 10.

§ 19.

(1) Z rozhodnutí o přikázání nájemníků není odvolání. Ve všech ostatních případech může býti podáno odvolání jen do 8 dnů od vydání rozhodnutí vzatého v odpor. Odvolání nemá odkladného účinku; v odůvodněných případech může jej úřad (obec) rozhodující v první stolici přiznati.

(2) Pro řízení, pokud je podle tohoto nařízení provádějí obce, platí přiměřeně — pokud toto nařízení nestanoví jinak — předpisy o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správní řízení). O odvoláních z rozhodnutí obcí rozhoduje s konečnou platností politický úřad obci bezprostředně nadřízený. Rozhodnutí obcí jsou vykonatelná politickou exekucí.

§ 20.

(1) Kde se v nařízení mluví o vlastníku domu, rozumí se jím — pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného — také jeho zákonný nebo smluvní zástupce nebo poživatel domu.

(2) Kde se v nařízení mluví o právu na užívání bytu (uživateli bytu), rozumí se tím také právo vlastníka, jakož i poživatele domu na užívání bytu, který v tomto domě obývají.

§ 21.

Sämtliche mit der Durchführung dieser Verordnung zusammenhängenden Amtshandlungen, Eingaben und ihre Belege sind gebühren- und stempelfrei.

§ 22.

(1) Übertretungen dieser Verordnung sowie der dazu erlassenen Durchführungsvorschriften werden — sofern nicht eine gerichtlich strafbare Handlung vorliegt — von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis zu 50.000 K oder mit Arrest bis zu 6 Monaten bestraft. Wurde eine Geldbuße auferlegt, ist für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens bis zu 6 Monaten zu verhängen. Die Geldbuße und die Arreststrafe können auch gleichzeitig verhängt werden. In diesem Falle darf jedoch die Freiheitsstrafe samt der Ersatzstrafe für die uneinbringliche Geldbuße nicht mehr als 6 Monate betragen.

(2) Die Straferkenntnisse können in besonders gelagerten Fällen auf Kosten des Verurteilten von der Bezirksbehörde in der betreffenden Gemeinde veröffentlicht werden.

(3) Der Bescheid über die verhängte Strafe ist der Gemeinde mitzuteilen.

§ 23.

Diese Verordnung findet keine Anwendung:

1. auf Häuser, die im Eigentum des Reichs, der NSDAP und ihrer Gliederungen und angeschlossenen Verbände, des Protektorates, der Länder, Bezirke und Gemeinden oder der von diesen verwalteten Unternehmungen, Fonds oder Anstalten oder diesen gleichgestellten Einrichtungen, sowie auf Häuser, die im Eigentum oder in der Verwaltung der Eisenbahnen oder der Eisenbahnfonds stehen;

2. auf Wohnungen und Räume, die von den unter Z. 1 angeführten Körperschaften für Amtszwecke benutzt werden;

3. auf Häuser, die ein fremder Staat für Amtszwecke oder für die Unterbringung seiner Angestellten benutzt;

4. auf Wohnungen, die eine Betriebsführung für ihre Arbeiter und Angestellten errichtet und ihnen zum Wohnen überläßt, gleichviel, ob sie die Häuser selbst oder durch einen von ihr gespeisten Fonds oder durch ein gemeinnütziges Wohnungsunternehmen, an dessen Kapital sie beteiligt ist, errichten läßt;

5. auf Räume, die dem Betrieb der gewerbmäßigen Fremdenbeherbergung dienen;

6. auf Hauswartzwohnungen.

§ 21.

Všechna právní jednání, podání a jejich přílohy, související s provedením tohoto nařízení, jsou prosta poplatků a kolků.

§ 22.

(1) Přestupky tohoto nařízení, jakož i provděcích předpisů k němu vydaných, trestají — nejde-li o čin soudně trestný — okresní úřady pokutou do 50.000 K nebo vězením do 6 měsíců. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění do 6 měsíců. Peněžitá pokuta i trest vězení mohou být uloženy též současně. V tomto případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než 6 měsíců.

(2) Trestní nálezy může okresní úřad ve zvláštních případech veřejně v obci vyhlásiti na útraty potrestaného.

(3) Uložení trestu se sdělí obci.

§ 23.

Toto nařízení se nevztahuje:

1. na domy říše, strany NSDAP, jejich složek a přičleněných svazů, Protektorátu, zemí, okresů a obcí nebo podniků, fondů nebo ústavů jimi spravovaných nebo zařízení jim na roveň postavených, jakož i na domy, které jsou ve vlastnictví nebo ve správě železnic nebo železničních fondů;

2. na byty a místnosti, kterých používají pro úřední účely korporace uvedené pod č. 1;

3. na domy, kterých používá cizí stát pro úřední účely nebo pro ubytování svých zaměstnanců;

4. na byty, které podnik zřídí pro své dělníky a zaměstnance a jim dá v užívání, bez ohledu na to, zda domy dal vystavěti sám nebo prostřednictvím fondu jím dotovaného nebo obecně prospěšného bytového podniku, na jehož kapitálu je účasten;

5. na místnosti určené ku provozu živnostenského oprávnění ku přechovávání cizinců;

6. na domovnícké byty.

§ 24.

Die §§ 1 bis 6 und die §§ 8 bis 13 der Verfügung des Ständigen Ausschusses vom 16. November 1938, Slg. Nr. 288, über außerordentliche Maßnahmen der Wohnungsfürsorge und die Regierungsverordnung vom 26. April 1941, Slg. Nr. 177, über besondere Maßnahmen der Gemeinden in der Wohnungsfürsorge werden aufgehoben.

§ 25.

(1) Diese Verordnung tritt mit dem 1. Mai 1943 in Kraft; ihre Gültigkeit endet mit dem 31. Dezember 1945.

(2) Die Verordnung wird vom Minister des Innern und soweit es sich um § 14, Abs. 2, § 15, Abs. 2, und § 16, Abs. 3, letzter Satz, handelt, im Einvernehmen mit dem Finanzminister durchgeführt. Der Minister des Innern ist berechtigt, Durchführungsvorschriften zu erlassen und dabei die Bestimmungen der Verordnung zu ergänzen.

Der Staatspräsident:

Dr. Hácha m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:

Dr. Krejčí m. p.

Der Minister des Innern:

In Vertretung des Ministers:

Reischauer m. p.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

§ 24.

Ustanovení §§ 1 až 6 a §§ 8 až 13 opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 288 Sb., o mimořádných opatřeních bytové péče a vládního nařízení ze dne 26. dubna 1941, č. 177 Sb., o zvláštních opatřeních obcí v bytové péči, se zrušují.

§ 25.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1943; jeho platnost končí dnem 31. prosince 1945.

(2) Nařízení provede ministr vnitra, a to pokud jde o § 14, odst. 2, § 15, odst. 2 a § 16, odst. 3, poslední věta, v dohodě s ministrem financí. Ministr vnitra je oprávněn vydati prováděcí předpisy a při tom ustanovení nařízení doplniti.

Státní president:

Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády:

Dr. Krejčí v. r.

Ministr vnitra:

V zastoupení ministra:

Reischauer v. r.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.

104.

**Verordnung des Justizministers
vom 24. März 1943
über die Aufhebung des Bezirksgerichtes
Friedberg.**

Auf Grund des § 2 des Gesetzes vom 11. Juni 1868, R. G. Bl. Nr. 59, betreffend die Organisation der Bezirksgerichte, wird vom Justizminister im Einvernehmen mit dem Minister des Innern verordnet:

§ 1.

(1) Das Bezirksgericht in der ehemaligen Gemeinde Friedberg wird aufgehoben.

**Nařízení ministra spravedlnosti
ze dne 24. března 1943
o zrušení okresního soudu v Místku.**

Podle § 2 zákona ze dne 11. června 1868, č. 59 ř. z., o organizaci okresních soudů, nařizuje ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem vnitra:

§ 1.

(1) Okresní soud v bývalé obci Místku se zrušuje.